

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 mars 2024
(OR. en)

7586/24

LIMITE

JUR 142
COMAR 6
ENV 271
COJUR 26

Interinstitutionellt ärende:
2023/0353 (NLE)

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Europeiska unionens förklaring om befogenhet i enlighet med artikel 67.2 i avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion

Europeiska unionens förklaring om befogenhet
i enlighet med artikel 67.2
i avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention
om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald
i områden utanför nationell jurisdiktion

1. Europeiska unionen (*unionen*) lämnar, i enlighet med artikel 67.2 i avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion (*avtalet*), följande förklaring om befogenhet i frågor som regleras av avtalet.
2. Unionens medlemsstater är Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

3. I enlighet med artiklarna 3 och 4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har unionen exklusiv befogenhet i vissa frågor, medan befogenheten i andra frågor är delad mellan unionen och medlemsstaterna. I enlighet med artikel 4.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) förblir medlemsstaterna ensamt behöriga i alla frågor där unionen inte har tilldelats någon befogenhet i fördragen.
4. I detta avseende förklarar unionen för det första att den har befogenhet att ingå internationella avtal, och fullgöra de skyldigheter som följer av dessa, vilka har samband med miljöområdet, som omfattas av delad befogenhet med medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.2 e i EUF-fördraget. Detta gäller särskilt följande mål, i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget:
- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
 - Att skydda människors hälsa.
 - Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
 - Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

När det gäller frågor för vilka unionsregler har antagits har unionen exklusiv befogenhet i frågor som regleras av avtalet endast i den mån bestämmelserna i avtalet eller i beslut av partskonferensen för parterna i avtalet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa i den mening som avses i artikel 3.2 i EUF-fördraget. I detta avseende påverkar inte ingåendet av detta avtal på unionens vägnar fördelningen av befogenheter mellan unionen och dess medlemsstater enligt fördragen. Mer specifikt bör denna förklaring inte tolkas som att unionen utnyttjar möjligheten att utöva sin externa befogenhet med avseende på områden som omfattas av avtalet och som faller under delad befogenhet, i den mån sådan befogenhet inte redan har utövats internt av unionen. På området delade befogenheter behåller medlemsstaterna sin befogenhet i den mån avtalet inte påverkar gemensamma regler eller ändrar räckvidden för dessa, inbegripet deras förutsebara framtida utveckling.

Följaktligen måste omfattningen av unionens befogenhet bedömas från fall till fall på grundval av en övergripande och detaljerad analys av förhållandet mellan avtalet och de exakta bestämmelserna i varje åtgärd i unionsrätten. Räckvidden för och utövandet av sådana unionsbefogenheter är till sin natur i ständig utveckling.

5. För det andra förklarar unionen att den har parallell befogenhet att vidta åtgärder på följande områden:

- Forskning och teknisk utveckling.
- Utvecklingssamarbete.

I enlighet med artikel 4.3 och 4.4 i EUF-fördraget ska utövandet av unionens parallella befogenhet inte leda till att medlemsstaterna hindras från att utöva sina befogenheter.

6. För det tredje förklarar unionen att den har exklusiv befogenhet när det gäller bevarandet av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget.

7. Unionen och dess medlemsstater är därför behöriga att ingå avtalet. Unionens ingående av avtalet påverkar inte medlemsstaternas behörighet när det gäller ratifikation, godtagande eller godkännande av avtalet.

8. När det gäller åtgärder som ska antas inom ramen för avtalet kommer frågan om vilket av unionens befogenhetsområden som åtgärden omfattas av att vara beroende av en intern bedömning av det huvudsakliga syftet med eller den huvudsakliga beståndsdel i den åtgärd som ska antas inom ramen för avtalet samt av de mål och beståndsdelar som är mer specifika för den ståndpunkt som unionen ska fastställa. I enlighet med detta har unionen och dess medlemsstater beslutat om sina respektive ansvarsområden för att fullgöra sina förpliktelser enligt avtalet, i enlighet med artikel 67.1 i avtalet.
9. Slutligen, vad gäller de befogenheter som har överförts till unionen, påverkar denna förklaring inte fördragets territoriella tillämpningsområde och ska tillämpas på de villkor som fastställs i fördragen, särskilt artikel 355 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 355 i EUF-fördraget är denna förklaring inte tillämplig på de av medlemsstaternas utomeuropeiska länder och territorier där fördragen inte är tillämpliga, och påverkar inte sådana åtgärder eller ståndpunkter som de berörda medlemsstaterna kan komma att anta inom ramen för avtalet på dessa utomeuropeiska länders och territoriers vägnar och i deras intresse.
10. Unionen ska underrätta depositarien om alla relevanta förändringar av befogenhetens omfattning, i enlighet med artikel 67.2 i avtalet.